

тѣхный—тъ имоть благодѣіаніе на мнозинѣ. Стига само радости—ты и веселбы—ты да ты не направятъ нехарны и гърделивы,

Ты, какъ то ся вижда, ште останешъ въ онѣхъ добѣ, въ коѣхъ—то си ся родилъ: нити тврьдѣ богатъ, нити тврьдѣ сиромасхъ. Не ся вдавай въ низкѣ зависть, коіа—то часто гложде срьдца—та на оные, што сѣ по малко богати или сиромаси, срьшту оные, што сѣ побогати.

Таіа зависть обыкновенно ся крѣе подѣ философскій іазыкъ, и съ жарѣ укорява и веселбы—ты, и неправдивый—тъ раздѣлъ на честь—тѣ, и богатство—то и высокоуміе—то на бояре и голѣмци. Таіа показва еднѣ притворнѣ жяждѣ за равенство—то на хора—та, за олегченіе—то на бесчетны—ты бѣдства на чловѣчество—то; Да ты не измами всичко това, ако бы и да ся случи да го чюешъ отъ нѣкои хора, колко годѣ прочюты, или да го четешъ въ стотинѣ най сладкорѣчивы книги, писаны отъ педанты, кои—то купувѣтъ похвалѣ отъ народа—тъ съ лѣскателство. Въ тѣхъ глѣчкѣ има повече зависть, невѣжество и клеветѣ, нежели ревность за правдинѣ—тѣ.

Неравенство—то на имотіа—тъ е неизбѣжно, и отъ него излазіа и добро и зло. Оные, што проклинѣтъ толкось богаты—ты, съ голѣмѣ радость